

A SZÖVETSÉG ÜNNEPE

ifj. Bartha Sándor

A virágok ünnepe ez;
lelketek viruló virágaié.
A szívek ünnepe ez;
együtt dobbanó, vágyódó szíveiteké.
A család ünnepe ez;
a fészekből kiröppenő ifjú madaraké.
A menny ünnepe ez;
az égé, a földé, a tietek, a miénk...
Mindenkié.

Szívetek aprócska szikráját örömmek
megáldja az ég ma
s meglátni, hogy nő meg,
ha tiszta a ruhátok,
tiszta a gondolat,
makulátlan a jellem
s nincs álarc, mialatt meghúzódna
sötét érdekerdő,
mi az élet egén, csak árnyéktartó felhő.
Mert mit ér az ünnep,
ha üres a szív?
Ha a belső érzés szeretni nem hív?
Mit ér a szövetség, ha nincsen alapja,
s mi lesz az otthonnal,
ha nem Isten karja
védi, vezérli, s ha az életúton
nem Ő az, ki a sok göröngyöt
egyengetni kezdi.

Istennel járjatok.
Az út így könnyebb lesz.
A teher megoszlik, még akkor is,
ha az nehéz kereszt.
A menny rátok figyel.
Létetek, fogadalmatok,
imátok, vágyaitok
az égi folyosókon mind
ismertté válnak.
S a szavak, melyek ma
ünnepélyesen elhangzanak,
örökérvényű, aranybetűkkel
íródnak be - kitörölhetetlenül -
az égi könyvekbe.
Mert a menny is ünnepel ma.
Az angyalok is énekelnek.
Szent harmóniák hangjába
burkolózik az ég.
Ezért legyen fontos számotokra
ez a szent szövetség.
Mert a szövetség ünnepe ez.

És legyen ez az ünnep igazi,
szent ünnep.
Legyen ez a nap ma
napja az örömmek, az imának,
s a nyugodt, békés
Istenre hagyatkozásnak.

Forrás: www.keresztyendalok.hu